

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV nr 97/4/EG

av den 27 januari 1997

om ändring av direktiv 79/112/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel⁽¹⁾, särskilt artiklarna 6.2 c, 6.3 och 7 i detta.

med beaktande av kommissionens förslag⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget⁽⁴⁾ och mot bakgrund av det den 16 oktober 1996 av förlikningskommittén godkända gemensamma utkastet,

och med beaktande av följande:

I samband med genomförandet av den inre marknadens mål bör användningen av det namn som är vedertaget i den medlemsstat där en vara tillverkas också tillåtas för produkter som är avsedda för försäljning i en annan medlemsstat.

Reglerna om märkning beträffande produkters precisa beskaffenhet och kännetecken behöver förbättras ytterligare, med det dubbla syftet att ge konsumenten bättre information och säkerställa rättmätiga affärstransaktioner.

Med hänsyn till fördragets bestämmelser skall bestämmelserna för försäljningsnamn fortfarande omfattas av de allmänna reglerna om märkning i artikel 2 i direktivet, och

⁽¹⁾ EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/102/EG (EGT nr L 291, 25.11.1993, s. 14).

⁽²⁾ EGT nr C 122, 14.5.1992, s. 12, och EGT nr C 118, 29.4.1994, s. 6.

⁽³⁾ EGT nr C 332, 16.12.1992, s. 3.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 27 oktober 1993 (EGT nr C 315, 22.11.1993, s. 102), rådets gemensamma ståndpunkt av den 15 juni 1995 (EGT nr C 182, 15.7.1995, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 25 oktober 1995 (EGT nr C 308, 20.11.1995, s. 30). Europaparlamentets beslut av den 10 december 1996 och rådets beslut av den 10 januari 1997.

särskilt av principen att dessa inte får vilsledda konsumenten i fråga om livsmedlets beskaffenhet.

Europeiska gemenskapernas domstol har avkunnat flera domar i vilka den förordar detaljerad märkning, särskilt obligatorisk användning av lämplig märkning för att ange den sålda produktens beskaffenhet. Detta tillvägagångssätt gör det möjligt för konsumenten att göra sitt val med full sakkännedom och är det lämpligaste eftersom det medför minsta möjliga hinder för den fria handeln.

Det är gemenskapens uppgift i egenskap av lagstiftare att vidta åtgärder grundade på denna rättspraxis.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 79/112/EEG ändras på följande sätt:

1) Följande stycke skall införas i ingressen efter sjätte stycket, beaktandemeningen oräknad:

”Detta behov innebär att medlemsstaterna, med hänsyn tagen till bestämmelserna i fördraget, skall kunna ställa språkliga krav.”

2) I artikel 3.1 skall följande punkt införas:

”2a Mängden av särskilda ingredienser eller kategorier av ingredienser i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.”

3) Artikel 5.1 skall ersättas med följande:

”1. Det namn under vilket ett livsmedel säljs skall vara det namn som förbehållits livsmedlet i Europeiska gemenskapens bestämmelser för livsmedlet.

a) Om Europeiska gemenskapen saknar bestämmelser skall försäljningsnamnet vara det namn som föreskrivs i lag eller andra författningar som gäller i den medlemsstat i vilken varan säljs till konsumenter eller till institutioner och storkök.

Om försäljningsnamn saknas skall det namn under vilket varan säljs vara det namn som är vedertaget i den medlemsstat i vilken den säljs till konsumenter eller institutioner och storkök, eller en beskrivning

av livsmedlet och om det behövs av dess användning, vilket skall vara tillräckligt klagörande för att informera köparen om livsmedlets verkliga art och göra det möjligt för köparen att särskilja det från andra varor som det skulle kunna förväxlas med.

- b) Det skall också vara tillåtet att i den medlemsstat där livsmedlet saluförs använda det namn under vilken produkten tillverkas och saluförs i den medlemsstat där tillverkningen sker.

I fall där övriga bestämmelser i detta direktiv, särskilt de i artikel 3, inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där produkten saluförs har kännedom om produktens verkliga art och kan särskilja det från produkter som det skulle kunna förväxlas med, skall försäljningsnamnet emellertid kompletteras med ytterligare beskrivande information bredvid namnet.

- c) I undantagsfall får försäljningsnamnet i den medlemsstat där tillverkningen sker inte användas i den medlemsstat där saluföringen sker, när den produkt som betecknas i fråga om sammansättning eller framställning skiljer sig så mycket från den produkt som är känd under det namnet att bestämmelserna i punkt b inte är tillräckliga för att säkerställa att konsumenterna i den medlemsstat där varan saluförs ges korrekt information."

- 4) I artikel 6.2 skall punkt c ersättas med följande:

"c) varor som består av en enda ingrediens

— om försäljningsnamnet är identiskt med namnet på ingrediensen, eller

— om ingrediensen klart framgår av försäljningsnamnet utan risk för förväxling."

- 5) I artikel 6.5 b skall första strecksatsen (direktiv 79/112/EEG) ersättas med följande:

"— Ingredienser som tillhör någon av de i bilaga I uppräknade kategorierna och som är beståndsdelar i ett annat livsmedel, behöver anges endast med namnet på denna kategori.

Förteckningen över kategorier i bilaga I kan ändras i enlighet med förfarandet i artikel 17.

Beteckningen "stärkelse" i bilaga I måste dock alltid kompletteras med en angivelse av vilken specifik växt den framställts ur, då denna ingrediens kan innehålla gluten."

- 6) I artikel 6.5 b skall andra strecksatsen (direktiv 79/112/EEG) ersättas med följande:

"— Ingredienser som tillhör någon av de i bilaga II uppräknade kategorierna skall alltid anges med namnet på denna kategori åtföljt av deras särskilda beteckning eller E-nummer. Om en ingrediens

tillhör mer än en av kategorierna skall den kategori anges som är lämpligast med hänsyn till ingrediensens huvudsakliga funktion i det aktuella livsmedlet.

Ändringar av denna bilaga som grundas på framsteg när det gäller vetenskapligt eller tekniskt kunnande skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 17.

Beteckningen 'modifierad stärkelse' i bilaga II måste dock alltid kompletteras med en angivelse av vilken specifik växt den framställs ur, då denna ingrediens kan innehålla gluten."

- 7) Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

1. Mängden av en ingrediens eller av en kategori av ingredienser som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel skall anges i enlighet med denna artikel.

2. Den angivelse som avses i punkt 1 skall vara obligatorisk,

a) om den berörda ingrediensen eller kategorin av ingredienser ingår i försäljningsnamnet eller vanligtvis förknippas med det namnet av konsumenterna, eller

b) om den berörda ingrediensen eller kategorin av ingredienser skriftligen, genom en illustration eller grafiskt, framhävs i märkningen

c) om den berörda ingrediensen eller kategorin av ingredienser är nödvändig för att känneteckna livsmedlet och särskilja det från produkter som det skulle kunna förväxlas med på grund av sitt namn och utseende, eller

d) i de fall som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas

a) på en ingrediens eller kategori av ingredienser

— vars avrunna nettovikt anges i enlighet med artikel 8.4,

— vars mängd, på grund av gemenskapsbestämmelser, redan måste anges i märkningen,

— som används i små mängder i aromgivande syfte,

— som trots att den ingår i försäljningsnamnet inte kommer att styra konsumenternas val i den medlemsstat där saluföringen sker, då variationen i mängd inte är avgörande för att känneteckna livsmedlet eller är sådan att den särskiljer livsmedlet från liknande varor; enligt förfarande i artikel 17 skall det i tveksamma fall avgöras om villkoren i denna strecksats är uppfyllda.

- b) om särskilda gemenskapsbestämmelser exakt föreskriver den mängd av en ingrediens eller kategori av ingredienser utan att föreskriva att detta skall anges i märkningen,
- c) i de fall som avses i artikel 6.5 a fjärde och femte strecksatserna,
- d) i de fall som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.
4. Den angivna mängden, uttryckt i procent, skall motsvara mängden av ingrediensen eller ingredienserna vid den tidpunkt då de användes. Gemenskapsbestämmelser får emellertid tillåta avvikelser från denna princip för vissa livsmedel. Sådana bestämmelser skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17.
5. Den angivelse som avses i punkt 1 skall antingen ingå i det namn under vilket livsmedlet säljs eller anges omedelbart därintill eller också anges i ingrediensförteckningen i anslutning till ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga.
6. Denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens regler om näringsvärdesdeklaration.”
- 8) En ny artikel skall införas:

"Artikel 13a

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det inom deras territorier är förbjudet att saluföra livsmedel för vilka uppgifterna enligt artikel 3 och 4.2 inte ges på ett språk som med lätthet förstås av konsumenten, såvida inte konsumenten faktiskt informeras genom andra åtgärder som fastställs i enlighet med det förfarande som anges i artikel 17 beträffande en eller flera uppgifter i märkningen.

2. Inom sitt eget territorium får den medlemsstat där saluföringen sker i enlighet med fördragets regler föreskriva att dessa uppgifter i märkningen skall ges på ett eller flera av gemenskapens officiella språk.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inte förhindra att uppgifterna i märkningen ges på flera språk.”

9) Andra stycket i artikel 14 skall utgå.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall om så behövs ändra sina lagar, förordningar och andra bestämmelser för att

— tillåta handel med produkter som är i överensstämmelse med detta direktiv senast den 14 augusti 1998,

— förbjuda handel med produkter som inte är i överensstämmelse med detta direktiv senast den 14 februari 2000. Handel mellan produkter som inte är i överensstämmelse med detta direktiv och som märktes före detta datum skall emellertid vara tillåten så länge sådana produkter finns i lager.

Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 januari 1997.

På Europaparlamentets vägnar *På rådets vägnar*

J. M. GIL-ROBLES

G. ZALM

Ordförande

Ordförande